

РОЗЧИНИ

Розчин - однорідна суміш речовин

Тверді

Рідкі

Газоподібні

Дисперсна система - система, в якій одна речовина розподілена в іншій речовині у вигляді дуже дрібних частинок

Істинні розчини ($d < 1\text{нм}$)

Колоїдні розчини (1 - 150нм)

Грубо-дисперсні (> 100нм)

Золь

Гель

Суспензія (тв.частинки у воді)

Емульсія (рідина в рідині)

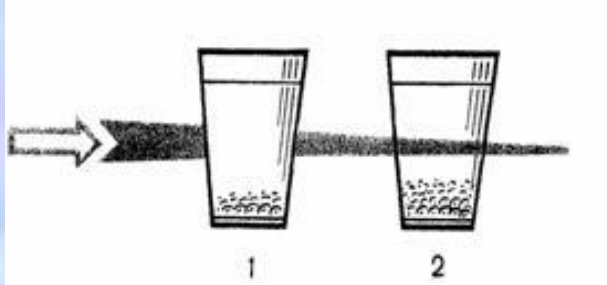
Аерозоль (рідина у газі)

Пил (тв.частинки в газі)

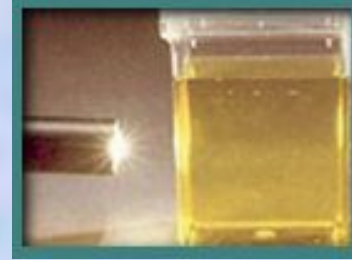
Піна (газ у рідині)

Туман

КОЛОЇДНІ РОЗЧИНИ

1 – істинний розчин
2 – колоїдний розчин

Подібність:

Істинні і колоїдні розчини - прозорі

Різниця:

Ефект Тіндаля: якщо пропустити через колоїдний розчин промінь світла, то з'явиться конус, що світиться в розчині.

СКЛАДОВІ РОЗЧИНУ

1. Розчинена речовина

2. Розчинник – речовина, що знаходиться в такому ж агрегатному стані, що і розчин

► Якщо агрегатний стан речовин однаковий, то розчинником вважають речовину, маса якої більша.

► Для водних розчинів за традицією прийнято саме воду називати розчинником

лює пористу структуру

ВОДА

Густина води в твердому стані нижча, ніж у рідкому, коли частина Н-зв'язків руйнуються. Тому лід не тоне у воді і водойми не промерзають до кінця. Це робить можливим життя у водоймах.

- ▶ Висока теплоємність і теплопровідність (вплив на клімат тих районів, що знаходяться поблизу морів)
- ▶ Висока $T_{кип}$ у порівнянні з речовинами з аналогічною будовою (обумовлено Н-зв.)
- ▶ Високий поверхневий натяг
 - ▶ Є унікальним розчинником
 - ▶ Температури

Фізичні властивості:

Рідина, без запаху, без кольору

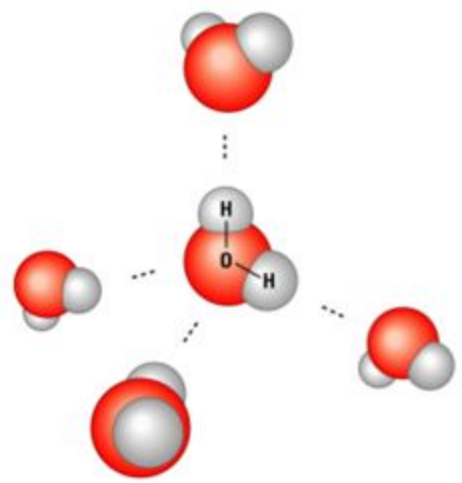
$\rho = 1 \text{ г/см}^3$

$T_{кр} = 0 \text{ }^\circ\text{C}$

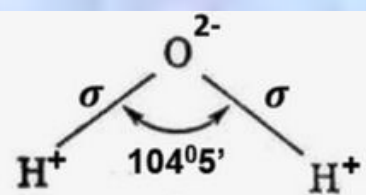
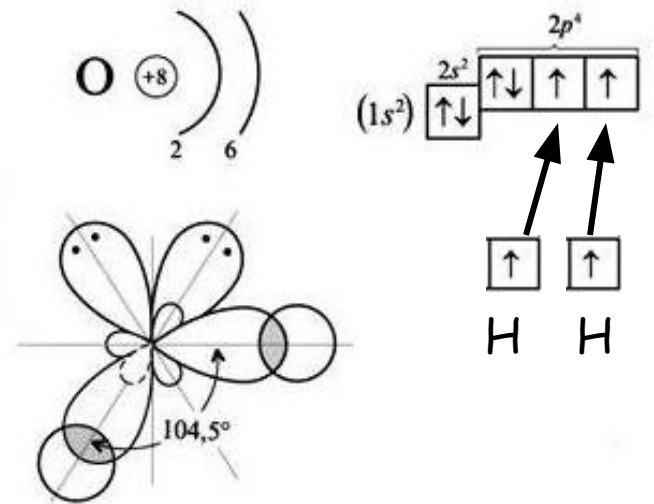
$T_{кип} = 100 \text{ }^\circ\text{C}$

Водневий зв'язок -

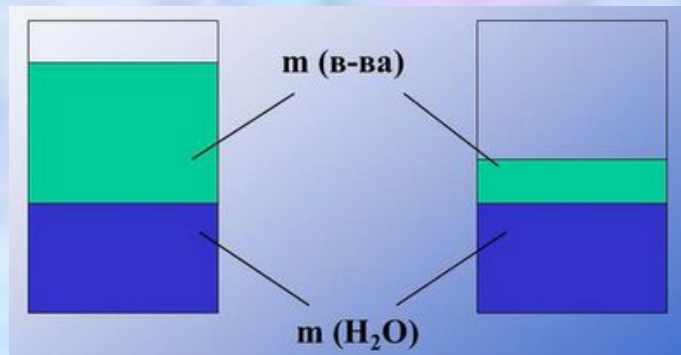
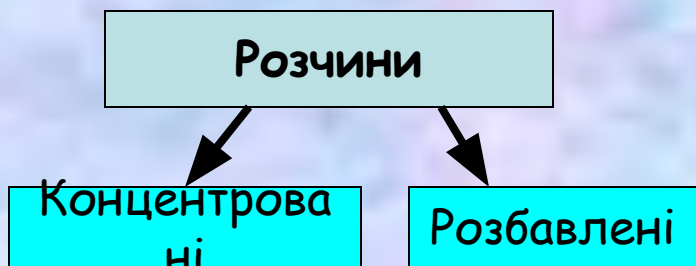
електростатична взаємодія між молекулами за участю атомів Гідрогену

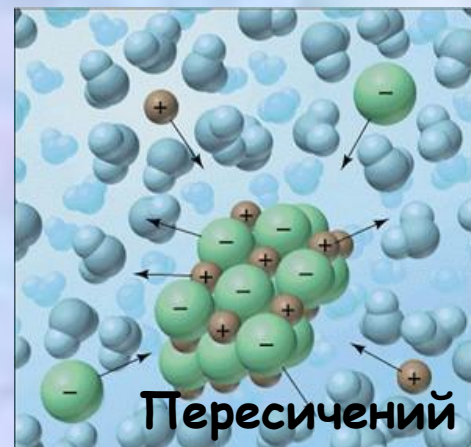
Будова молекули води

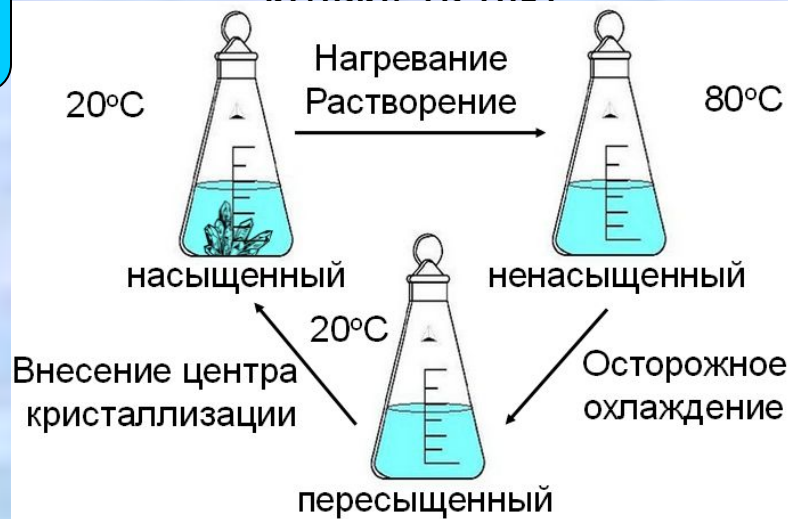
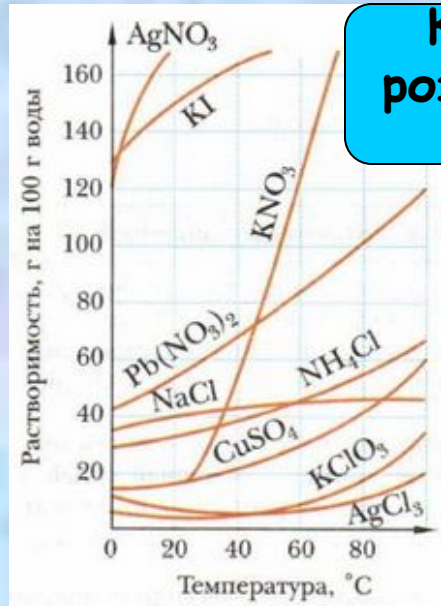
Класифікація розчинів

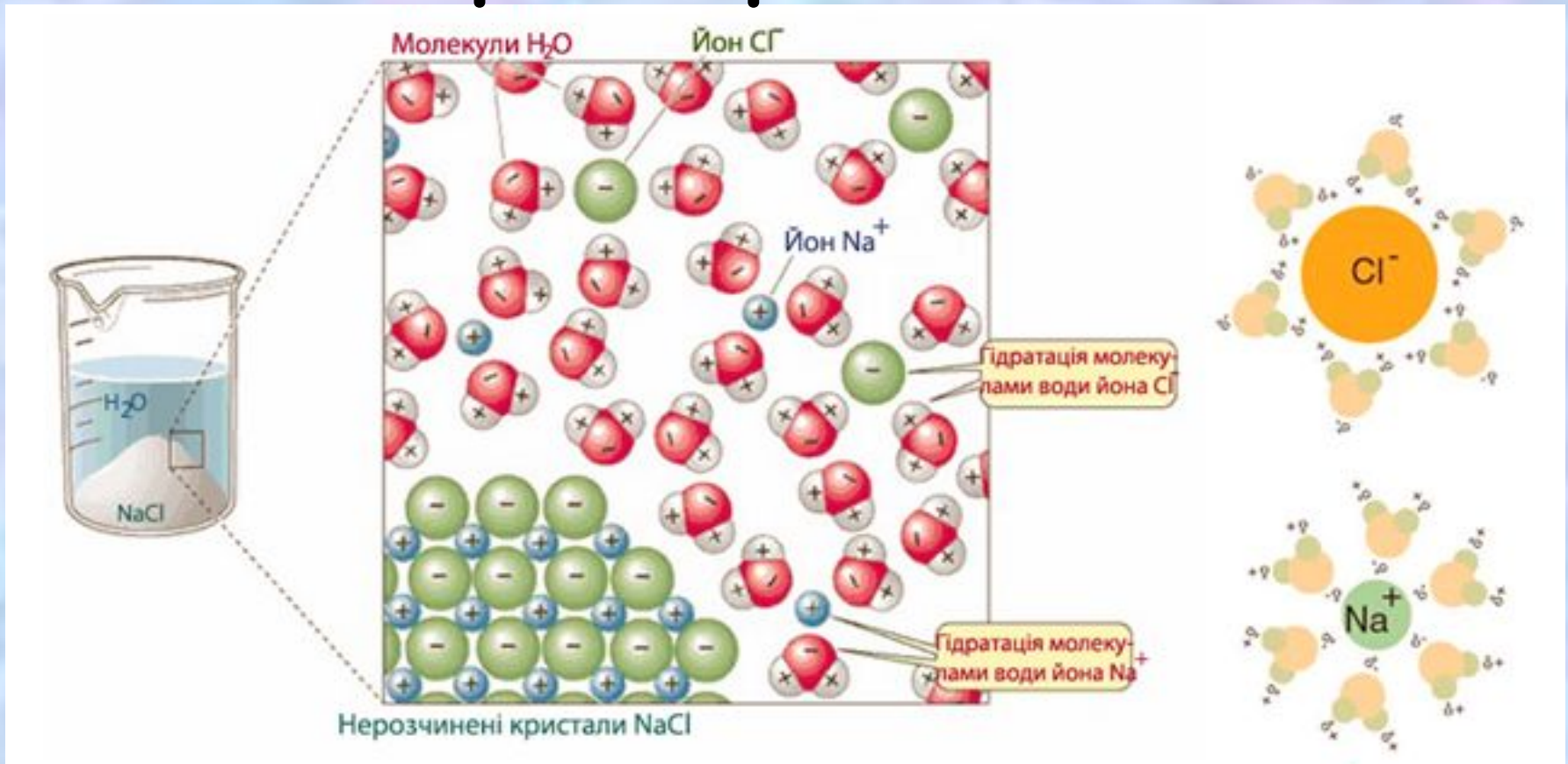
знаходиться в
рівновазі
з твердою фазою
розчиненої речовини
і
містить максимально
можливу за даних
умов
кількість цієї

Пересичений розчин - метастабільний; миттєво випадає в осад при незначному зовнішньому впливу.

Процес розчинення

Розчинність – здатність речовини розчинятися;
S, маса речовини, що розчиняється в 100 г води

Розчинність твердих речовин: найчастіше збільшується при збільшенні T .
Розчинність газів: зменшується при збільшенні T ; збільшується при зб. P .
Розчинність залежить від природи речовини, від ступеня подрібненості.

Теорії розчинів

Фізична теорія
(Вант-Гофф, Арреніус)
Розчинення - розподіл
(диспергування) однієї
речовини в об'ємі
іншої речовини.

Хімічна теорія
(Менделєєв)
Компоненти розчину
взаємодіють і
утворюють
неміцні і частково
дисоційовані сполуки

Сучасна теорія
(Каблуков,
Кістяковський)
Поєднана фізико-
хімічна теорія

Теплові явища при розчиненні

Три етапи розчинення:

1. Руйнування структури (хімічних і міжмолекулярних зв'язків), теплота поглинається, $\Delta H_{\text{руйн}} > 0$.
2. Хімічна взаємодія розчинника з речовиною - сольватація (гідратація); виникають нові зв'язки, енергія вивільняється, $\Delta H_{\text{сольв}} < 0$.
3. Самочинне рівномірне розподілення сольватів у розчиннику; пов'язане з дифузією, вимагає затрати енергії, $\Delta H_{\text{диф}} > 0$.

$$\Delta H = \Delta H_{\text{руйн}} + \Delta H_{\text{сольв}} + \Delta H_{\text{диф}}$$

$\Delta H_{\text{сольв}} > \Delta H_{\text{руйн}}$ – екзотермічне розчинення (виділення теплоти) – NaOH, H₂SO₄, HCl
 $\Delta H_{\text{руйн}} > \Delta H_{\text{сольв}}$ – ендотермічне розчинення (поглинання теплоти) – KNO₃, NaCl, NH₄NO₃

Кристалогідрати

Речовини, у кристалічній ґратці яких міститься декілька молекул розчинника

← Кристалізаційна вода

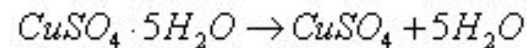

$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ – мідний купорос, купрум(II)сульфат пентагідрат
 $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ – залізний купорос, ферум(II)сульфат гептагідрат
 $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ – гіпс, кальцій сульфат дигідрат
 $\text{CaSO}_4 \cdot 0,5\text{H}_2\text{O}$ – алебастр, дикальцій сульфат моногідрат
 $\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$ – кристалічна сода, натрій карбонат декагідрат

Визначити масову частку розчину, для приготування якого взято 20 г мідного купоросу $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ і 100 г води.

1) Маса розчину становить $m_{\text{розч}} = m_{\text{реч}} + m_{\text{H}_2\text{O}} = 20 + 100 = 120$ (г)

2) При розчиненні кристалогідрату кристалізаційна вода відщеплюється:

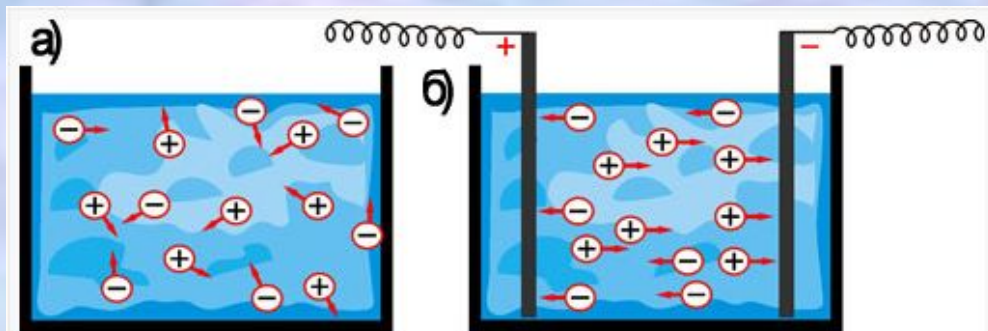
З рівняння реакції видно, що $n(\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}) = n(\text{CuSO}_4)$.

$$\text{Тоді } \frac{m(\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O})}{M(\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O})} = \frac{m(\text{CuSO}_4)}{M(\text{CuSO}_4)}; m(\text{CuSO}_4) = \frac{m(\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}) \cdot M(\text{CuSO}_4)}{M(\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O})} = \frac{20 \cdot 160}{250} = 12,8 \text{ (г)}$$

3) Визначаємо масову частку розчину $w\%(\text{CuSO}_4) = \frac{m_{\text{реч}}}{m_{\text{розч}}} 100\% = \frac{12,8}{120} 100\% = 10,7\%$

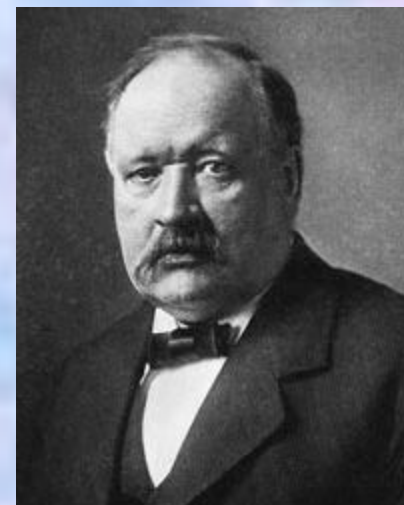
Електролітична дисоціація

Процес розпаду електроліту на йони під час розчинення у воді чи іншому розчиннику, або під час розплавлення

а) Хаотичний рух йонів у розчинах і розплавах.

б) Спрямований рух йонів при пропусканні постійного електричного струму крізь електроліт.

С. А. Арреніус
(1859–1927).

Шведський учений,
академік. Лауреат
Нобелівської премії.

Положення теорії електролітичної дисоціації:

1. Електроліти під час розчинення у воді розпадаються (дисоціюють) на йони – позитивні (катіони) і негативні (аніони).
2. Електролітична дисоціація – оборотний процес, – паралельно з розщепленням молекул на йони відбувається процес сполучення йонів.
3. Під дією електричного струму йони набувають спрямованого руху: позитивні йони переміщуються до катода, тому називаються катіонами, негативно заряджені – до анода, тому називаються аніонами.

Електроліти – проводять електричний струм; неелектроліти – не проводять

Електролітична дисоціація

Кислоти

електроліти
молекулярної
будови

ступінчата

H^+ - обумовлює кисле середовище; дія на індикатори (МО, лакмус)

Основи

електроліти
іонної
будови

OH^- - лужне середовище; дія на індикатори (МО, лакмус, ФФ)

Солі

Ступінь електролітичної дисоціації -

відношення числа молекул, що розпалися на іони до загального числа молекул

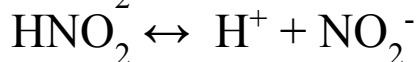
α

Вимірюється від 0 до 1 (в долях від 1) або від 0% до 100% (в %)

Електроліти діляться на слабкі ($\alpha \rightarrow 0$) та сильні ($\alpha \rightarrow 1$)

В розчині знаходяться 30 іонів і 40 молекул HNO_2 . Знайти ступінь дисоціації

HNO_2 – слабкий електроліт; дисоціює по рівнянню:

Тобто з 1 молекули утворюється 2 іони. Якщо в розчині 30 іонів, то молекул, що продисоціювали, було 15. А загальна кількість молекул – $30+40=70$.

Тоді $\alpha = \frac{15}{70} = 0.21$ або 21 %

Луги та солі є сильними електролітами.

Кислоти можуть бути сильними, середньої сили і слабкими:

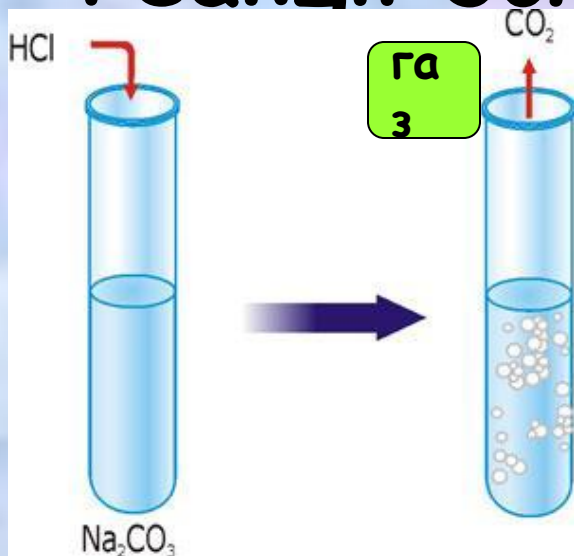

сильні

середньої сили

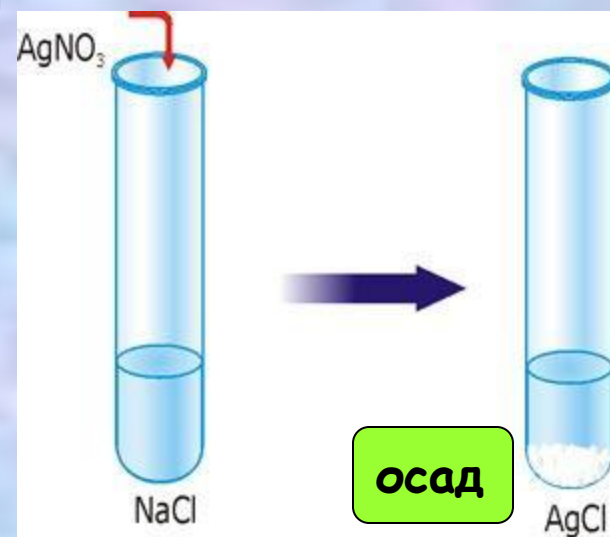
слабкі

Реакції обміну між електролітами -

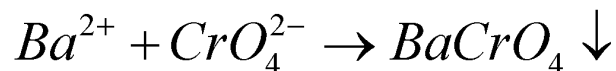
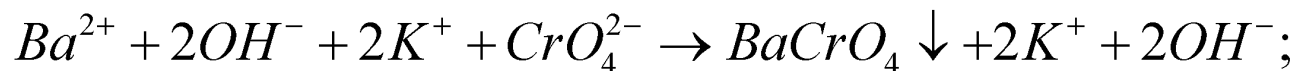
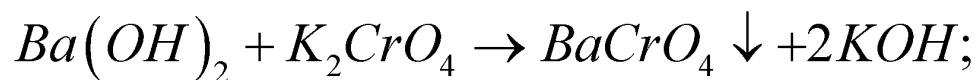
відбуваються до кінця,
якщо утворюється:

- газ
- осад
- малодисоційована речовина (вода, слабка кислота)

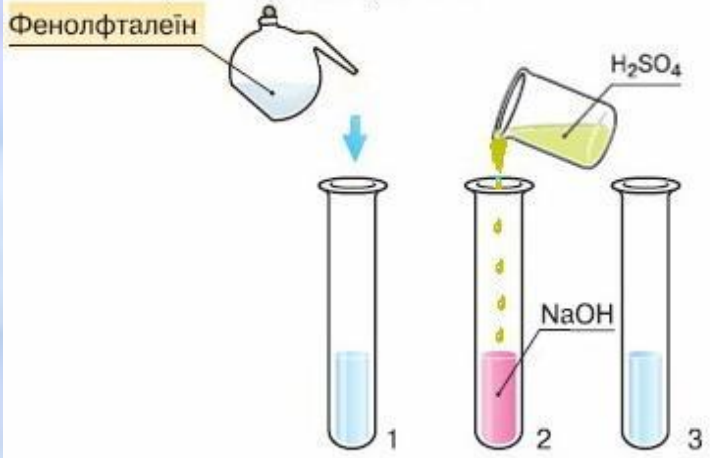
Складання молекулярних, повних і коротких іонно-молекулярних рівнянь

- 1) Записати молекулярне рівняння і урівняти;
- 2) В повному іонно-молекулярному рівнянні формули електролітів записати у вигляді іонів; формули нерозчинних, малорозчинних сполук, газів, осадів записати у молекулярному вигляді;
- 3) Скласти коротке іонно-молекулярне рівняння, вилучаючи ті іони, що не брали участь в утворенні малодисоційованої сполуки.

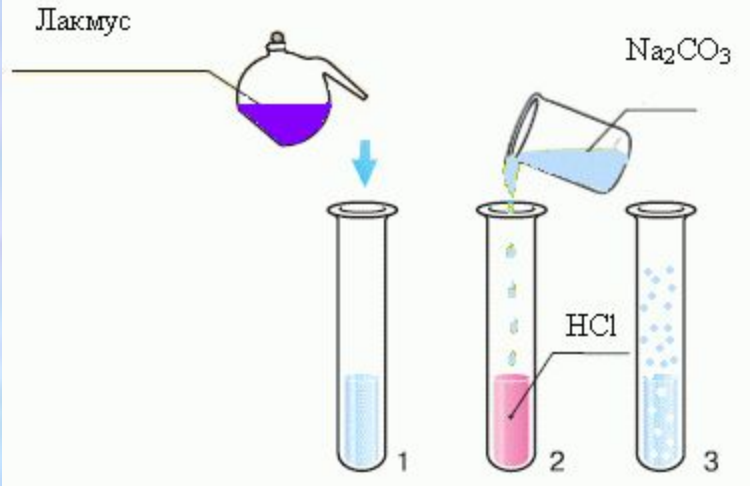

Виявлення іонів; якісні реакції

Гідроксид-іони і іони гідрогену виявляють за допомогою індикаторів

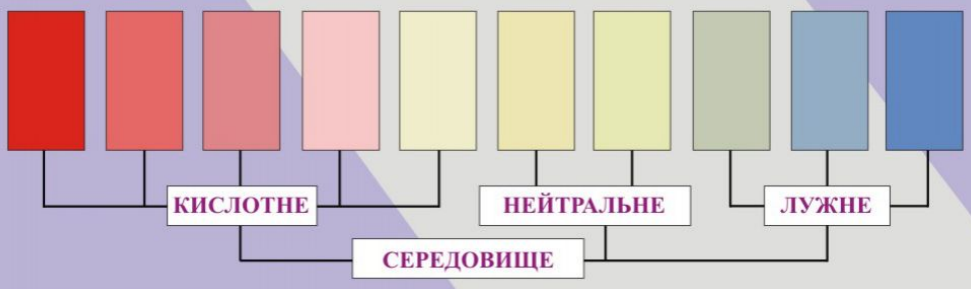
**Лакмус
ФФ
МО
Індикаторн
а
смушка**

ЗАБАРВЛЕННЯ ІНДИКАТОРІВ В РІЗНИХ СЕРЕДОВИЩАХ

СЕРЕДОВИЩЕ	СЕРЕДОВИЩЕ		
	КИСЛОТНЕ	НЕЙТРАЛЬНЕ	ЛУЖНЕ
ФЕНОЛФТАЛЕЇН	БЕЗБАРВНИЙ	БЕЗБАРВНИЙ	РОЗОВИЙ
ЛАКМУС	КРАСНИЙ	ПІСЬОКОКОЛИСЬКИЙ	СИНИЙ
МЕТИЛОРАНЖ	КРАСНИЙ	ОРАНЖОВИЙ	ЖИТТЯВИЙ

УНІВЕРСАЛЬНИЙ ІНДИКАТОР

pH - показник кислотності середовища

$$pH = -\lg [H^+]$$
 pH < 7 - кисле pH > 7 - лужне
 pH = 7 - нейтральне

Якісна реакція - це реакція, що відбувається з певним зовнішнім ефектом - зміна забарвлення, утворення осаду, газу, запаху тощо

РАСПОЗНАВАНИЕ НЕОРГАНИЧЕСКИХ ВЕЩЕСТВ

КАТИОН	РЕАКТИВ, АНИОН, УСЛОВИЕ	РЕАКЦИЯ, УРАВНЕНИЕ	АНИОН	РЕАКТИВ, КАТИОН, УСЛОВИЕ	РЕАКЦИЯ, УРАВНЕНИЕ			
H^+	лакмус	красный цвет раствора	Cl^-	раствор нитрата серебра, Ag^+	белый творожистый осадок $Ag^+ + Cl^- = AgCl \downarrow$			
	метиловый оранжевый	розовый цвет раствора						
NH_4^+	раствор щелочи, OH^- , t°	выделение газа с резким запахом $NH_4^+ + OH^- = NH_3 \uparrow + H_2O$						
Ag^+	соляная кислота, растворы хлоридов Cl^-	белый творожистый осадок $Ag^+ + Cl^- = AgCl \downarrow$						
Li^+	пламя	красное окрашивание						
Na^+	пламя	желтое окрашивание						
K^+	пламя	фиолетовое окрашивание						
Ca^{2+}	пламя	кирпично-красное окрашивание				Br^-	раствор нитрата серебра, Ag^+	желтоватый творожистый осадок $Ag^+ + Br^- = AgBr \downarrow$
	растворы карбонатов, CO_3^{2-}	белый осадок $Ca^{2+} + CO_3^{2-} = CaCO_3 \downarrow$						
Ba^{2+}	пламя	желто-зеленое окрашивание				I^-	раствор нитрата серебра, Ag^+	желтый творожистый осадок $Ag^+ + I^- = AgI \downarrow$
	серная кислота, растворы сульфатов SO_4^{2-}	белый осадок $Ba^{2+} + SO_4^{2-} = BaSO_4 \downarrow$						
Cu^{2+}	пламя	зеленое окрашивание	S^{2-}	растворимые соли меди, Cu^{2+}	черный осадок $Cu^{2+} + S^{2-} = CuS \downarrow$			
	вода	гитратированные ионы Cu^{2+} имеют голубую окраску						
	раствор щелочи, OH^-	студенистый синий осадок $Cu^{2+} + 2OH^- = Cu(OH)_2 \downarrow$						
Fe^{2+}	раствор щелочи, OH^-	зеленоватый осадок $Fe^{2+} + 2OH^- = Fe(OH)_2 \downarrow$	SO_4^{2-}	растворимые соли бария, Ba^{2+}	белый осадок $Ba^{2+} + SO_4^{2-} = BaSO_4 \downarrow$			
	р-р красной кровяной соли $K_3[Fe(CN)_6]$	синий осадок (турнибулева синь) $3Fe^{2+} + 2[Fe(CN)_6]^{4-} = Fe_3[Fe(CN)_6]_2 \downarrow$						
Fe^{3+}	раствор щелочи, OH^-	бурый осадок $Fe^{3+} + 3OH^- = Fe(OH)_3 \downarrow$	NO_3^-	H_2SO_4 (конц.), Cu	выделение бурого газа $Cu + NO_3^- + 2H^+ = Cu^{2+} + NO_2 \uparrow + H_2O$			
	раствор роданида аммония NH_4SCN , SCN^-	крово-красный раствор $Fe^{3+} + 3SCN^- = Fe(SCN)_3$						
	р-р желтой кровяной соли $K_4[Fe(CN)_6]$, $Fe(CN)_6^{4-}$	темно-синий осадок (берлинская лазурь) $4Fe^{3+} + 3[Fe(CN)_6]^{4-} = Fe_4[Fe(CN)_6]_3 \downarrow$						
Al^{3+}	раствор щелочи, OH^-	желеобразный белый осадок $Al^{3+} + 3OH^- = Al(OH)_3 \downarrow$	PO_4^{3-}	раствор нитрата серебра, Ag^+	ярко-желтый осадок $3Ag^+ + PO_4^{3-} = Ag_3PO_4 \downarrow$			
			CrO_4^{2-}	растворимые соли бария, Ba^{2+}	желтый осадок $Ba^{2+} + CrO_4^{2-} = BaCrO_4 \downarrow$			
			CO_3^{2-}	раствор кислот, H^+	выделение газа без запаха $2H^+ + CO_3^{2-} = H_2O + CO_2 \uparrow$			
			OH^-	лакмус	синий цвет раствора			
				фенолфталеин	малиновый цвет раствора			
				метиловый оранжевый	желтый цвет раствора			